

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 8

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
25 febr. 1939

SUFLETUL CREDINCIOSULUI DUPĂ MOARTE

De I. T. Coșuț

Vreau, în rândurile de mai jos, să limpezim o învățătură religioasă însemnată, care a dat loc la multe discuții și cu privire la care și azi există multă neînțelegere și îndoială.

Întrebarea mare e: ce se întâmplă cu sufletul unui credincios în clipa morții? E sufletul doar sângele omului? Adoarne sufletul la moarte și stă adormit până la înviere? Sau e sufletul a ființă spirituală, care, în clipa morții, merge drept la Hristos ca să petreacă împreună cu El până la ziua judecării? De sigur numai sfintele Scripturi pot da un răspuns clar și întreg. De aceea întrebarea se poate pune astfel: ce învață Biblia în această privință?

Spunem dela început că Vechiul Testament nu ne dă o învățătură întregă și clară cu privire la această problemă. Dumnezeu s'a descoperit treptat. În primele pagini ale Vechiului Testament apar primele raze de lumină Sale, cari devin tot mai luminoase, până când în Noul Testament, răsare Soarele dreptății și avem lumină și învățătură deplină cu privire la toate lucrurile spirituale. De pildă, învățăturile cu privire la căsătorie, la iubirea față de oameni, la divorț, la înviere, la judecată, la raiu, la iad, etc., etc., nu sunt luminate în întregime în Vechiul Testament. A trebuit să vină Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca să ne lumineze, cum trebuie cu privire la ele.

De aceea, când eu vreau să găsesc lumină adevărată despre starea sufletului după moarte, nu mă duc la Ecclesiastul, care, în multele lui îndoieli o înșiră și pe aceasta. „Cine știe dacă suflarea omului se suie în sus și dacă suflarea dobitocului se pogoară în jos?” (Ecl. 3:21). Răspunsul e: Isus știe, dar Ecclesiastul n'a cetit

niciodată Evanghelia. Mulți din cei din Vechiul Testament au văzut numai o parte din adevăr, dar noi vedem, în Hristos, adevărul întreg.

Deci, dacă vrem să avem o lumină complectă asupra stării sufletului după moarte, trebuie să mergem în Noul Testament. Aici găsim lumină deplină.

Sufletul tâlharului

Unul dintre tâlharii răstigniți cu Isus, s'a întors din păcatele lui la Dumnezeu, acolo pe cruce. În umiliința sa de om pocăit, el a fost foarte modest în cererea sa. I-a trebuit doar o amintire din partea lui Hristos: „Doamne, adu-ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!” Dar el a primit mult mai mult decât ceea ce a cerut. Isus a răspuns: „**Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în raiu**”. De sigur aceste cuvinte sunt foarte clare și lămurite. Isus îi promite tâlharului că în aceea zi chiar, în Vinerea aceea tragică, ei se vor întâlni și vor fi împreună în raiu. Deci în clipa morții, Isus și tâlharul n'au adormit, nici n'au încetat de a fi, ci au plecat în raiu. Întrebarea e: ce a mers în raiu? Corpul lui Isus a fost îngropat în mormântul lui Iosif din Arimatea, iar al tâlharului a fost îngropat de bună seamă în altă parte. Trupurile lor n'au mers de sigur în raiu. Ce a mers atunci? Există un singur răspuns: sufletele lor, cea parte divină din ei care nu e atinsă de moarte, care nu putrezește, ci durează veșnic, pentru că e din Dumnezeu.

De fapt, Isus însuși arată altundă că sufletul nu e atins de moarte: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar cari nu pot ucid sufletul” (Matei 10:28).

Sufletul lui Pavel

Iată o întrebare interesantă: ce s'a întâmplat cu sufletul lui Pavel când el a fost omorât de Romani? Insuși apostolul Neamurilor ne-a dat lămuriri depline despre acest lucru încă pe când a trăit. Să ne amintim de cuvintele lui mărețe scrise Filipenilor. Pavel era în închisoare în Roma. Știa că are să stea la judecată în fața Cezarului, dar nu știa dacă va fi osândit la moarte, sau va fi lăsat viu. Și, gândindu-se la această judecată, scrie: „Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este câștig. Dar, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg. Sunt strâns din două părți: **aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos**, căci ar fi cu mult mai bine; dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup” (Filip. 1:21-23). Iată deci ce spune Pavel despre moartea lui: „**Aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos**”. Deci pentru apostolul Neamurilor moartea nu este nici o adormire, nici încetare de a fi, ci e o ușă prin care trece spre o altă viață, e o mutare ca să fie împreună cu Hristos în fericirea veșnică. Corpul lui Pavel e fost îngropat de bună seamă de mâini credincioase undeva în marginea Romei. El n'a mers la Hristos în slavă, dar sufletul său, adevăratul Pavel s'a dus. De aceea el privește moartea ca un câștig și dorește să ajungă clipa când se va desface de această viață grea și va petrece cu Domnul său iubit. Tot așa scriese el și Corintenilor: „Da, suntem plini de încredere, și **ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul!**” (II Cor. 5:8).

Din toate acestea reiese clar că
(Continuare în pag. 2-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 8 25 Februarie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În st. a nătaie 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduzel 4

DELA REDACȚIE

Ce bun e un FAR luminos în mijlocul unei nopți întunecoase și furtunoase! De aceea slăvim pe Dumnezeu că FARUL nostru merge înainte în aceste vremuri vijelioase. Lucrarea foilor noastre am depus-o dela început la picioarele lui Hristos pentru a fi folosită numai spre slava Lui. De aceea ochiul Lui a veghiat și veghează asupra acestei foi.

Cu un lucru însă nu suntem tocmai mulțumiți. Sunt multe familii credincioase în cari nu străbate lumina foilor noastre. De aceea, rugăm din nou pe abonații și prietenii foilor noastre, să mă câștige câțiva abonați fiecare, înainte de primăvară.

*

Avem mai mulți abonați ai FARULUI cari au nitat să se aboneze și la MANA ZILNICĂ în acest an. Dar încă nu-i târziu. Trimiteți 20 lei și veți primi pentru fiecare zi din 1939 o scurtă, dar bogată predică. Astfel sufletul Dv. va primi putere, lumină și căldură spirituală, mult mai prețioasă decât banii trecători.

*

Rugăm pe cetitorii noștri să ne scrie îndată ce nu primesc vreun număr din foile noastre. Dacă s'ar întâmpla să aveți vreo dovadă că poșta nu vă servește cum trebuie, vă rugăm să ni le trimiteți imediat pentru a face reclamațiunile venite.

*

Manuscrisele trimise spre publicare, nu se înapoiază și cele ce nu se publică, se distrug. Cei ce doresc înapoierea manuscriselor, sunt rugați să ne trimită mărci poștale.

Nimic nu e mai puternic ca acești doi luptători: răbdarea și timpul.

L. Tolstoi

Sufletul credinciosului după moarte

(Urmare din pag. 1-8)

sufletele credincioșilor merg, în clipa morții, în raiu, unde trăiesc în fericire. Mai adăugăm încă trei lucruri în legătură cu acest adevăr:

1. Cineva va întreba: unde e raiul? Biblia ne dă răspunsul exact. În textele de mai sus se găsesc următoarele cuvinte: „cu Mine”, „cu Hristos”, și „acasă la Domnul”. Deci a fi în raiu, înseamnă a fi cu Hristos, a te găsi în fața Lui, acoperit de dragostea Lui, a fi în totul unit cu El. Deci nu e vorba așa de mult de un loc fix, ca și de o stare spirituală de unire perfectă cu Domnul.

2. Deși sufletele credincioșilor sunt în raiu, ele nu primesc plata pentru lucrul de pe pământ. Pavel se bucură cu Domnul, dar cununa o va primi „în ziua aceea”.

3. Invățătura aceasta a fost totdeauna o mare mângâiere pentru credincioși. Miile de martiri au fost ajutați în suferințele lor grozave de gândul că ei se duc dea dreptul la Hristos în ceasul morții. Fiecare din noi vom fi foarte fericiți în viață și în moarte dacă vom crede că sufletul nostru se va muta la moarte să fie împreună cu Hristos.

Orfelinatul Baptist din Prilipeț

Pentru Orfelinatul Baptist din Prilipeț, sau prina cu recunoștința următoarelor sime: L. și C. Șuța, Rudăria, 400 lei. I. Șuveț, Prilipeț, 100 lei. P. Negru, Baie Herculeane, 500 lei. Bis. Căcova, 610 lei. Bis. Nădaș, 638 lei. Șc. Dum., Nădaș, 144 lei. A. Cotojoară, Berliște, 400 lei. Bis. Tivamul-Mic, 500 lei. G. Croșoșetu, Tichilești, 50 lei. Sărbu Ion, Tău, Blăj, 109 lei. P. Pardola, Gârbova, 550 lei. T. Teretan, Arad, 350 lei. I. Puntea, București, 600 lei. Bis. Mircoveț, 309 lei. I. Dârpeș, Bărza, 210 lei. Soc. Fem., Goleț, 200 lei. Al. Buteală, Sasca-Română, 500 lei. P. Pitic, Gârboveț, 50 lei. I. Baba, Lăpușnicul-Mare, 500 lei. C. Oberșterescu, 151 lei. T. Spoin, 15 lei. E. Mihăilescu, 47 lei. C. Chera, 53 lei. M. Sladec, Chirșia, 80 lei. M. Velic, 34 lei. I. Stelia, Bozovici, 300 lei. D. și M. Goga, 80 lei.

S. Fuceu, Mocerș, 20 lei. Soc. Fem., Lăpușnicul-Mare, 1500 lei.

Pentru proiectul nouilor clădiri, s'a cumpărat materialul necesar pentru construcție, în preț de lei 24.000. Ne mai lipsește materialul de zidărie, piatra și cărămida, pentru care ne rugăm Domnului să ni le dea la timpul potrivit. Casier: Ion Țunea, comerciant, Bozovici, jnd. Caraș.

a primit-o orașul Atlanta vreodată și cea mai mare onoare pentru bapțiștii din oraș și jur... Casele noastre, bisericile noastre, școlile noastre, hotelurile noastre, trenurile noastre, automobilele noastre, aeroplanele noastre și inimile noastre sunt deschise și gata să fie puse în slujba acelor care vin din diferitele părți ale lumii”.

BAPTIȘTII DIN GERMANIA numără 70.601 membrii. Baptismul a început în această țară, prin botezul lui Oncken, al soției sale și al altor cinci persoane, la 22 Aprilie 1834. Bapțiștii din Germania au două instituții înființate de Oncken, cari au însemnat mult pentru lucrarea bapțiștă din întreaga Europă. Unul e Seminarul bapțișt din Hamburg, ai cărui studenți au dus Evanghelia prin toată Europa. Cealaltă instituție e casa de publicitate bapțiștă din Kassel. Cărțile și revistele publicate aici au fost și sunt citite și acum de mulți bapțiști de pe continent. Bapțiștii din Germania se bucură de o libertate religioasă deosebită. Când d. Hitler s'a convins că bapțiștii nu fac politică de loc, ei că lucrarea lor e numai religioasă, biblică și spirituală, atunci le-a dat voie nu numai să-și exercite cultul, dar să meargă în lungul și largul Germaniei cu căruțele lor misionare și să predice tuturor pocăința.

ALIANȚA BAPTISTA MONDIALĂ a chemat la o zi de rugăciuni pentru cei prizonieri, în 5 Febr. 1939, pe bapțiștii din toată lumea. Bapțiștii au fost chemați să se roage nu numai pentru frații lor de o credință care suferă în diferite țări, ei pentru toți cei ce sunt persecutați din pricina credinței lor religioase. În lista celor pentru care bapțiștii au fost chemați să se roage, se găsesc și ortodoxi din Rusia prizonieri de Soviete și ortodoxi din Polonia cari suferă multe nedreptăți în urma influenței bisericii romano-catolice.

CONGRESUL BAPTIST MONDIAL din Atlanta, Statele Unite, se apropie. Se fac pregătiri tot mai mari, pentruca acest congres să aibă o reușită extraordinară. Dr. L. D. Newton, președintele comitetului de organizare, scrie: „Noi simțim că venirea bapțiștilor din întreaga lume la noi, este cea mai mare onoare pe care

LATURILE VIEȚII CREȘTINE

de L. L. Sezonov

În natură, orice obiect are mai multe laturi sau dimensiuni. De obicei, toate obiectele naturale au patru laturi: lungimea, lățimea, înălțimea și adâncimea. La fel, viața creștină are mai multe laturi. Iar o viață ideală are patru laturi. Există însă, printre noi, un număr destul de mare de creștini la cari nu se văd toate cele patru laturi sau deosebiri creștinești. Aceasta e o disharmonie în viața creștină și e una din cele mai răspândite slăbiciuni ale timpurilor noastre. Până în prezent am isbit să câștigăm un mare număr de creștini, — peste 500 de milioane pe tot pământul. — Dar, cu toate acestea n'am putut dezvolta destule vieți creștine cu toate cele patru laturi. Adeseori faptele creștinilor sunt lipsite de armonie și legătură. Faptele sunt de proastă calitate și prea puține.

Însă creștinii cei mai fericiți, cei mai folositori, atât omenirii cât și lui Dumnezeu, sunt alcătuiți dintr'un întreg sau dintr'un buchet de fapte morale și spirituale. Buchetul acestor fapte formează superioritatea acestui fel de viață creștină față de celelalte. Ținta fiecărui creștin este, deci, să devină un caracter creștin complet, cu toate cele patru laturi. Numai pe astfel de vieți creștine se poate zidi Împărăția lui Dumnezeu.

De aceea ne permitem ca, într'un articol sau două, să descriem și să cercetăm mai de aproape cele patru laturi sau dimensiuni ale vieții creștine. În primul rând,

lungimea

vieții creștine. Această lungime o exprimăm în zile, săptămâni, luni și ani. Capitolul 5 din Geneza descrie un șir întreg de bărbați cari aveau o lungime a anilor deosebit de lungă. De pildă, Adam, 930 de ani; Set, 912, Enos 905, Cainan, 910; Iared 962; Metusala 969 de ani, etc. Dar e foarte curios că viața acestor uriași ai vârstei se rezuma sub trei înfățișări: S'au născut, s'au căsătorit și au murit. E învederat că vârsta cronologică a anilor nu corespunde cu vârsta cea launtrică.

Lungimea anilor este una din laturile mai puțin importante a-

le vieții. Pentru că numărul anilor nu descrie totdeauna progresul sau creșterea vieții creștine. Pe măsură ce anii ni se duc, nu toți creștinii cresc în bunătate, în milă, în rugăciune, în devotație, în iubire de frați, în închinăciune, etc. Așa dar vârsta adevărată a vieții creștine nu stă în ani, nici în zile sau săptămâni. Unul dintre noi într'un an crește duhovnicește cât altul în zece ani sau într'o viață întreagă. Asifel se explică de ce mulți „bătrâni în corp" încă sunt copii în spirit.

Un număr mare de membri din biserica din Corint, chiar după mulți ani la pocăință, încă mai erau socotiți ca „oameni lumești, ca prunci în Hristos". (1 Cor. 3:1). Fără îndoială zavistiile, certurile, desbinările, spiritul de partidă al Corintenilor a dovedit cu prisosință că ei tot lumești au rămas și nu au crescut deloc sufletește. Vârsta lor cronologică n'a ținut pas cu vârsta lor creștină.

Apoi pilda creștinilor, către cari s'a scris Epistola către Evrei, este și mai puternică. Într'adevăr ei, cari ar fi trebuit să fie învățători și conducători în cele creștinești — au rămas toți elevi și prunci. (Evrei 5:12).

Durere că nu toți credincioșii folosesc timpul pentru creșterea lor sufletească. Timpul e la îndemâna noastră a tuturor. Timpul e una din cele mai mari binecuvântări ale lui Dumnezeu. De aceea, pierderea de timp e un păcat mare. Omul cu un singur talent, din pilda talanților, a făcut marele păcat pierzând timpul degeaba. În lungime și vârstă el era la fel ca ceilalți doi tovarăși, — dar în fapte și virtuți el rămăsese foarte mult în urmă.

De aceea să nu socotim bătrânețea ca o nenorocire sau întâmplare. Dimpotrivă, să o socotim ca pe una din cele mai mari binecuvântări și daruri dela Dumnezeu, dacă, bine înțeles, vârsta trupului merge mână în mână cu vârsta spiritului. Bătrânii noștri să fie atenți și să-și dea bine seama cum își petrec timpul lor la bătrânețe. În Împărăția lui Dumnezeu nu există nici concediu, nici pensie. Creștinii niciodată nu vor fi scoși la pensie când e vorba de cele spirituale. Chiar la bătrânețe, spune Biblia, bătrânii „vor visa visuri". (Faptele 2:17).

În alte cuvinte vor medita, vor gândi și vor plănui pentru gloria lui Dumnezeu și, apoi, fructul gândirii lor mature îl vor împărtăși celor tineri.

Să nu fim, deci numai niște uriași ai vârstei și să nu se spună despre noi cum s'a zis despre cei din cartea Geneza: „S'au născut, s'au căsătorit și au murit". Singurul Enoh a rupt acest cerc vicios și, pe lângă căsătorie și moarte, a mai făcut și altceva. „Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s'a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu". (Geneza 5:24). În alte cuvinte lungimea anilor lui Enoh a mers mână în mână cu lungimea creșterii duhovnicești.

Cum stăm noi în privința aceasta? Cum au înaintat bătrânii noștri pe această cale sau latură a vieții? În ce stă lungimea vieții noastre creștinești, în zile, luni și ani sau în fapte, virtuți și munca pentru Domnul Hristos?

Pavel a cântat

În închisoarea întunecoasă a cântat și el îndeamnă și pe alții să cânte.

Avem Cântările Evangheliei, această carte mare și frumoasă. Costă 200 lei. Ea a însuflețit dealungul zecilor de ani, pe cântăreți și ascultători, pe coriști și pe predicatori.

Cântările Sionului, cu 60, 70 și 80 lei bucata. La începutul unui nou an, să avem și o carte nouă de cântări.

Tablouri cu versete biblice, pentru biserici și case, de diferite mărimi și prețuri. Foarte frumoase, ele vor fi o podoabă în casa voastră.

Pentru copiii mici și mari. Avem versete biblice cu câte un clișeu mic fiecare. Ele se dau în dar copiilor cari învață bine în școala duminicală. Se vând cu sută de bucăți. Sunt cu 40 și cu 130 lei una sută de bucăți.

Sunetele Evangheliei, cu 25 lei bucata. E o carte de cântări pe note.

Registre pentru biserici, Harta Pământului sfânt, Puterea misiunii, Geografia biblică, Călătoria creștinului, Quo vadis, Istorieare pentru copii, și alte cărți frumoase, comandați-le, contra ramburs, dela **DEPOZITUL DE LITERATURĂ, ARAD**, str. Fabricii No 20.

Invățători din timpul nopții

T. de E. Truța

Naomi

Ori unde se vestește Evanghelia, auzim vorbindu-se mult despre Rut, care a avut un caracter frumos și a făcut o înțeleaptă alegere. Ea este lăudată, pentru că a fost gata să părăsească țara ei și să meargă într-o țară străină, să slujească Dumnezeului viu și adevărat. De ce, însă, se vorbește așa de puțin despre soacra ei Naomi, care a fost în stare să câștige atât de mult iubirea nurorii sale, Rut, încât s'o facă să spună: „Nu sta de mine să mă întorc, unde vei merge tu, voi merge și eu, care va fi poporul tău, acela va fi și poporul meu. Dumnezeuul tău va fi Dumnezeul meu, unde vei muri tu, voi muri și eu și voi fi îngropată acolo?” De ce se vorbește așa de puțin de cauza care a hotărât-o să spună aceste cuvinte?

Poate că din cauză că soacrele sunt foarte rar prețuite. Se pare că e un obicei în toate țările, ca soacrele să fie mai mult vorbite de rău.

Sau poate din cauza că știm așa de puțin despre vremurile în cari au trăit aceste femei, sau mai ales, despre necazurile și greutățile prin cari au trecut, ca să rămână credincioase Dumnezeului viu și adevărat. Căci după cât știm, Naomi a câștigat numai o singură persoană pentru Dumnezeu. Dar dacă ne gândim mai bine la împrejurările în cari a fost câștigată această persoană și la rolul mare pe care îl are mântuirea lumii, fără îndoială Naomi este una dintre cele mai mari, dacă nu cea mai mare femeie, misionară din Biblie.

STAREA EI LA PLECAREA DIN ȚARĂ.

Era în belșug, cap. 1:21. Când pronunțăm cuvântul „belșug”, ne gândim la o bogăție materială, care nu te lasă să duci lipsă de nimic. Aici însă nu cred că poate fi vorba de un așa belșug. Dacă ar fi fost într'adevăr în belșug, nu avea nevoie să plece din țară, din cauza foametei. Ea a avut alte bogății, mult mai de preț, la plecare.

A FOST TANARĂ.

Tineretea este mult mai prețuită atunci când n'o avem, ca și multe alte daruri, pe care le primim dela Dumnezeu. Tinerii prea de puține ori își dau seama de această mare bogăție. Aceasta ne-o dovedește felul lor de a întrebuința tineretea.

AVEA O FAMILIE.

Un soț în care putea avea toată încrederea și doi copii care o înveseleau, atunci când greutățile se iveau în calea ei Noi, cari avem o familie, cu care putem împărtăși bucuriile și întristările

noastre, cum știm s'o prețuim? De câte ori ne-am gândit la însemnătatea ei? De câte ori am mulțumit lui Dumnezeu pentru ea?

LOCUIA ÎN MIJLOCUL UNUI POPOR NECREDINCIOS.

pe vremea Judecătorilor, în Betleemul Iudeii. Vremea Judecătorilor e cunoscută ca și o perioadă întunecoasă. Asta înseamnă că religia Israelitilor era lăsată în părăsire. În cartea Judecătorilor întâlnim mereu cuvintele: „Și copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul Dumnezeul lor și au slujit Baalilor”. De fiecare dată, Domnul îi dădea în mâinile vrăjmașilor din împrejurimi cari, vreme îndelungată, i-au apăsât din cauza păcatelor lor.

CREDINȚA EI.

În mijlocul acestor vremuri de întunec, când se părea că în Israel nu mai e credință, Naomi a făcut tot posibilul ca să păstreze scântea de credință dela o piatră sigură. E ușor să fii credincios lui Dumnezeu când toți prietenii fac la fel. E însă mult mai greu atunci când prietenii și vecinii umblă după alte plăceri și după alți dumnezei, ca să le slujească.

Cu toate că Naomi n'a avut o Biblie în casa ei, (pentru că erau puține copii din lege, și era imposibil ca fiecare familie să aibă una), suntem siguri că încrederea ei a rămas neclintită când vedea pe vecinii ei slujind Baalilor.

Dacă ar fi fost slabă în această vreme, poate mai târziu n'ar fi avut tăria de caracter să reziste când se află într-o țară păgână, unde ispitele și necazurile erau mult mai grele ca în țara ei.

STRĂINĂ ÎNTR'O ȚARĂ STRĂINĂ.

Această familie, ne mai putând rezista foametei, pleacă în Moab. Aici au venit încercările cele mai grele peste Naomi. Pierde pe acela care a fost tovarăș atât în bucurii, cât și în întristări.

I-a mai rămas o ultimă speranță în fiii săi, dar și pe aceștia îi pierde odată cu căsătoria lor. Naomi, ca mamă, și-a dat toată silința, încă din țara Iudeii, ca să dea copiilor ei o creștere aleasă. Le-a vorbit probabil despre acel Dumnezeu mare și puternic, care într'un chip atât de minunat a condus pe poporul Său; despre promisiunile pe cari le-a dat poporului Său și despre răutatea acestui popor care a uitat iubirea lui Dumnezeu. Cred că atunci le-a spus despre primăjdia ce îi așteaptă dacă se întovărășesc cu ei. Cu atât mai mult acum, când se află într-o țară păgână, când trebuia să-și aleagă soarta hotărâtoare în viață

prin căsătorie, ea a încercat să le dea sfaturile ei de mamă.

RĂBDAREA EI.

Ne-am aștepta ca într-o familie, unde se află două nurori și o soacră să fie o mare neînțelegere. Chinezii, când vreau să descrie cuvântul „războiu”, desemnează un acoperiș sub care pun două femei. În casa aceasta, din viața și traiul lor zilnic, am putea mai degrabă descrie cuvintele „pace, iubire, respect”.

Știm că unii semiti aveau în casele lor idoli, pentru că Bahela, când a plecat spre Canaan, împreună cu Iacob, a luat câțiva din casa tatălui ei. Se prea poate că și Orpa și Rut, când au venit în casa soacrei lor, Naomi, să fi luat cu ele idoli. Dacă e adevărat, atunci putem fi siguri că această soacră a dar dovadă de o mare răbdare nurorilor sale. Mulți dintre noi ne-am fi pierdut răbdarea și am fi aruncat cât colo acești idoli, în loc ca să-i ștergem de praf în fiecare zi. Ce altceva, decât răbdarea soacrei Naomi, a atras atât de aproape pe nora sa Rut de ea și de Dumnezeul ei. Naomi nu s'a dus în Moab ca să fie misionară, ci în casa ei, în fiecare zi din viața ei, și-a arătat credința în Dumnezeul viu și adevărat.

Naomi a fost credincioasă Dumnezeului ei, nu numai în Iuda, când toți din poporul ei umblau după alți dumnezei, dar a fost plină de credință și într-o țară păgână, unde poporul nu cunoștea pe adevăratul Dumnezeu și unde a văzut îngroptați pe rând, atât soțul cât și fiii.

NAOMI SE INTOARCE ÎN ȚARĂ EI.

Această scenă este bine cunoscută. O soacră și o noră se vor întoarce împreună. Nora dorește aceasta și o roagă cu o dorință arzătoare să fie așa. O soacră prea de multe ori e subiect de critică. A fi o soacră, e o poziție grea, dar în cazul acesta Naomi a câștigat iubirea nurorii sale, Rut. Numai prin cuvintele ei, „întoarceți-vă”. Orpa s'a întors, dar Rut rămâne tare.

„Rut s'a ținut de ea”, v. 14. În aceste cuvinte se arată iubirea ei pentru soacră, care a făcut-o să părăsească țara ei.

„Nu sta de mine să mă întorc”. Vedem în aceste cuvinte o iubire adâncă. O viață adevărată nu este trăită în zadar. „Fiindcă Naomi a trăit o viață frumoasă înaintea nurorii sale, Rut a fost inspirată să facă acest sacrificiu. Iubirea creiază iubire. Caracterul Naomei a fost înrădăcinat în religie. Ea n'a purtat numai sulul profetilor în mână ei, ci spiritul Cărtii sfinte în inima ei. Rut nu fusese nici într-o sinagogă, nu ascultase

(Continuare în pag. 7-a)

DOUĂ CETE

de D. Pascu

„Mai mult face puținul celui neprihănit, decât belșugul multor răi”. Ps. 37:16.

Versetul de mai sus ne desparte omenirea în două părți mari. Și astfel privește Dumnezeu spre noi, ca spre cei ce sunt **îndreptați** și spre cei ce sunt **necredincioși**. În lume ne-am obișnuit să cunoaștem oameni bogați și săraci, învățați și fără carte, apoi diferite națiuni și popoare. Dar Dumnezeu cunoaște numai două grupuri și uneia dintre aceste grupuri aparții și tu cititorule.

Cine sunt cei îndreptați?

Aceștia nu sunt oameni nevinoși, lipsiți de greșeli, pentru că Biblia ne spune că toți suntem păcătoși și că nu e niciunul care să facă binele. În pilda vameșului și a fariseului, Isus spune că vameșul care s'a văzut pe sine păcătos, s'a dus la casa lui **îndreptat**.

A pleca din biserică îndreptat, însemnează, după Cuvântul lui Isus, a pleca **iertat**. Pilda aceasta pare că ne spune, că Domnul Isus este gata să ierte toate păcatele acelor care vin la El, cu căință și umilință. Oare nu rostesc același adevăr cuvintele Lui din casa lui Zahau și din casa lui Simon, cu privire la femeia păcătoasă ce plângea?

Asaf, un scriitor de psalmi, scrie într-o cântare a sa: „Doamne, dacă Te am pe Tine, nu mai întreb după cer și pamânt”. Cei îndreptați îl au pe Isus și aceasta îi face fericiți. Că noi de multeori ne simțim nefericiți, stă în faptul că prea de multeori stâncă și temelie fericii noastre o formează averile, sănătatea, familia, frumusețea acestei lumi, dar să nu uităm, ele nu sunt isvorul care veșnic nu seacă. Asaf s'a urcat sus, pe stâncă pe care dorea David să ajungă, sus la Dumnezeu, a cărui prezentă numai, i-a dat deplină fericire, în care se adunau toate bunurile după cari suspina sufletul său. Să ne aducem aminte de Petru, când e pe muntele Tabor și în ziua când Isus îi întrebă pe apostoli, dacă și ei îl vor părăsi ca și ceilalți. Petru, în acele zile, era sus pe stâncă fericii și dorea să rămână lângă colihă lui Isus, cu

Moise și Ilie. A fost atât de bucuros, încât a uitat de societate, de familie, de viață.

La cei îndreptați după Cuvântul Domnului, această fericire nu e legată de bunuri lumești, pe cari în multe cazuri nici nu le au, căci sunt oameni săraci, și priviți de cei din lume ca foarte nenorociți. Dar psalmistul spune, că, puținul ce-l au ei, face mai mult decât belșugul multor răi.

În pilda săracului Lazăr și a bogatului nemilostiv, ce a avut Lazăr? Treptele palatului bogatului au fost locul lui de odihnă, câinii ce se adunau pentru resturile de mâncare, au fost tovarășii lui. Neajunsurile pământești îi rodeau trupul slabit. Bogatul a avut palate, mese bogate, cai, trăsuri, haine de in și purpură. Și totuși, cu cât e prețuit mai mult puținul neprihănitului Lazăr, decât acest belșug? Isus spune că, atunci când a murit Lazăr, au venit îngerii să-l ducă dincolo în țara luminilor, lângă Domnul său. Cu cine ai vrea să schimbi, cititorule?

Cine sunt cei răi?

Aceștia se aseamănă cu Faraon care întrebă, cine este Domnul, de care trebuie să ascult? Ei cred că libertatea pe care ne-a dat-o Domnul, pentru cultivarea pornirilor rele, beția, desfrâul, lăcomia, etc.

Aceștia sunt cei cari cred ca și-au plătit tot ce datorează lui Dumnezeu, printr-o religie fățarnică. Ei se aseamănă cu acei cari Ioan i-a numit „pui de năpârci”, iar Domnul „morminte văruite”. Ei sunt acei cari spun, că aici e raiul, aici e iadul, să mâncăm și să bem până simțem în viață.

Dar și căderea lor este mare și în viața de acum. Când temelie pe cari și-au clădit ce aveau mai scump, se năruie, ei plâng pe ruinele lor, cu disperare.

Cine știe să se roage?

La o ciocnire de trenuri din America, un inginer foarte bogat fu rănit de moarte. Un alt bogat, văzându-l întins între niște crenghi, îl întrebă: „Cu ce te-ai putea ajuta d-le?” „Vino și roagă-te cu mine și pentru mântuirea sufletului meu”. Dar acest trufas nu știa ce e rugăciunea. Alergă de

colo până colo, printre călătorii speriați și răniți, mereu întrebând că cine știe să se roage cu un muribund? Dar nu s'a aflat nimeni. Într'un târziu, o biată femeie bătrână și săracă, veni să îndeplinească ultima dorință a rănitului. Ingenunchie lângă el și își deschise inima plină de iubire în fața lui Dumnezeu, cerând harul Lui peste acest nenorocit. Peste fața palidă a muribundului se așternuse o pace adâncă, pe când urmărea rugăciunea femeii. Fu vă întreb acum, cine a fost mai fericit, femeia, neprihănită dar săracă, ori bogatul plin de belșug și lipsit de Dumnezeu?

Da, aceștia sunt cei nenorociți, cei răi, plini de belșug, pe cari dincolo de moarte îi așteaptă cel mai disperat chin, din care nu mai este nicio scăpare.

Veniți dar la Isus, El vă fericește în calea vieții, și va pregătit un loc în veșnicii. Orice altă încercare ai face fără El, te va costa scump, te va costa veșnicia.

BAPTIȘTI LA POLUL NORD. În 1857 un marinar baptist din Danemarca, numit cu un picior, cu numele F. L. Rynker, a început să predice Evanghelia în Norvegia. Astăzi există în această țară 7074 baptiști. E interesant să știm că 12 biserici baptiste norvegiene se găsesc în zona arctică, adică acolo unde-i iarnă și gheață tot timpul.

RAZBOIUL DIN SPANIA a făcut pe baptiștii din această țară să treacă prin multe greutăți. La începutul războiului ei numărau 1184 de membrii. Generalul Franco a dat asigurări Angliei că, după încheierea războiului civil, dânsul va acorda libertatea religioasă confesiunilor protestante din Spania. Să sperăm că și baptiștii de acolo vor avea libertate religioasă, pentru a reconstrui ceea ce s'a ruinat în timpul războiului.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Keckés

Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No 16.

Din lumea largă

D. Hitler, cancelarul Germaniei, e unul dintre cei mai cumpătați oameni. Nu fumează, nu bea beuturi îmbătătoare de loc și nu mănâncă niciun fel de carne. Dânsul vrea să înceapă o campanie împotriva alcoolului, a tutunului, a ceaiului și a cafelei. Cancelarul Germaniei a găsit că și pentru viața de aici și pentru sănătate, e mai folositor să trăiești cumpătat. El se aseamănă cu Daniel în această privință.

La Londra a început conferința mesei rotunde, prin care guvernul englez încearcă o împăciuire între arabii și evreii din Palestina. Ce vor hotărî, vom scrie la timp.

Teroriștii irlandezi continuă să facă lucruri rele prin Anglia. După ce au pus mai multe bombe, ca să surpe niște clădiri publice, ei au început să dea foc mai multor clădiri mari.

Japonezii au ocupat insula Hainan și prin aceasta au amenințat coloniile franceze și engleze. Se crede că Anglia și Franța vor interveni împreună împotriva acestei ocupări.

Madridul e bombardat neîntreput de artileria naționalistă. S'au înregistrat numeroși morți și răniți. Naționaliștii au mai bombardat și orașul Alicante, făcând 60 morți și 150 răniți.

Guvernul cehoslovac a hotărît eliminarea ofițerilor evrei din armata cehoslovacă.

Președintele comisiei de afaceri străine din Franța a afirmat că în Franța sunt aproape 340 mii refugiați spanioli civili și militari, iar în spitalele franceze primesc îngrijire 10 mii răniți spanioli.

Un ziar englez anunță, că, șapte sute de familii italiene din Franța, s'au hotărît să se înapoieze în Italia, din cauza neînțelegerilor ce există între aceste două țări, cu privire la coloniile franceze. Același ziar mai declară că știe din izvor sigur, că efectivele armatei italiene vor fi mărite cu încă 600 mii oameni.

Dr. Benes, fostul președinte al Cehoslovaciei, e în America unde a fost chemat pentru a ține conferințe la o universitate din Chicago. În săptămâna trecută și-a ținut prima conferință, în care a spus că după părerea dânsului se va face o ciocnire mare între sta-

tele mari ale Europei, dar ea nu se va produce într'un viitor apropiat.

Alunecări de pământ. În Germania, aproape de orașul Linz, s'au observat alunecări însemnate de pământ într'un ținut muntos. Suprafața care lunecă la vale, are o întindere de 3—4 hectare și înaintează cu 1 metru pe oră. Cauzele alunecării încă nu s'au putut găsi.

Ce face neglijența mamelor! Într'un sat din Bucovina, o copilă de 3 ani, fiind lăsată în casă singură, a căzut într'un vas cu apă fierbinte și după câteva ore de chin din cauza arsurilor, a încetat din viață. Nu lăsați copiii singuri cu focul aprins în sobă.

Dr. Roosevelt, președintele Statelor Unite, a declarat unor ziariști că întreg guvernul american a înlesnit vânzarea de avioane Franței. Apoi a declarat într'o cuvântare ținută la radio, că, „menținerea păcii în emisfera occidentală, trebuie să fie prima preocupare a tuturor americanilor, căci noi suntem speranța a milioane de oameni mai puțin fericiți din alte țări”.

Apoi mai adăugă că America dorește pace universală.

Demisia guvernului ungar. Dr. Imredy, președintele guvernului ungar, a demisionat pe motiv că e de origine evreu și deci e nepotrivit în lucrarea guvernului pentru emigrarea evreilor.

27 FEBRUARIE

Această zi are o însemnătate istorică foarte mare, căci atunci se împlinește un an dela promul-

bucurie și cu multă recunoștință față de Suveranul nostru, pe tot cuprinsul țării. Se va ține o mare

M. S. Regele Carol al II-lea

garea Constituției, dată din Înalta înțelepciune a Majestății Sale Regelui Carol II. Prin aceasta s'a pus o nouă bază, mult mai solidă, statului român. De aceea, această zi va fi serbată cu mare

întrunire la Alba-Iulia, unde trebuie să meargă toți cei ce pot.

Credincioșii sunt îndemnați să înalte pretutindeni rugăciuni pentru Majestatea Sa Regele și pentru Statul Român.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BAPTISMUL A INCEPUT IN ITALIA în 1863. El a fost început aici de bapțiști din Anglia. Astăzi bapțiștii din Italia lucrează foarte mult pe calea scrisului. Numărul lor este acum de 3427, însă literatura răspândită de ei trece la oamenii de toate confesiunile.

BAPTIȘTII DIN RUSIA trec astăzi prin foarte mari încercări. Toate religiile creștine sunt prigonite de soviete, însă, întrucât bapțiștii sunt cei mai mari apărători ai Creștinismului, ei sunt cei mai umăriți.

Primul botez baptist în Rusia s'a în-

tâmpat în 1864. Niște ruși, numiți Stundști, studiind Biblia, au ajuns la convingerile baptiste. Baptismul s'a întins repede până în Tiflis. Aici a crescut mult sub conducerea unui predicator energic, numit V. Pavloff. Uniunea baptistă rusească a fost organizată în 1884. La sfârșitul războiului mondial în Rusia erau peste 600.000 de bapțiști. În primii ani după revoluție, bapțiștii, având libertate religioasă, au lucrat cu atâta râvnă încât numărul lor se spune că s'a ridicat la 3.000.000. Dar începând din 1928, frații

noștri de credință din Rusia, au trecut și trec prin cele mai mari prigoniri.

BAPTIȘTII DIN POLONIA numără astăzi 14.741 de membrii. Cam jumătate din ei sunt germani. Restul sunt polonezi, ruși, ucrainieni și cehi. În Lodz există un spital baptist și un seminar pentru educația predicatorilor. În același oraș există o societate de publicitate care răspândește cărți și reviste în mai multe limbi. Bapțiștii din Polonia au și un orfelinat și un azil pentru bătrâni. Frații noștri de credință din Polonia se bucură de libertate religioasă deplină.

Invățături din timpul nopții

(Urmare din pag. 4-a).

nicio predică, nu stătuse la picioarele niciunui nobil. Dar caracterul unei mame adevărate a atras inima ei spre Dumnezeu.

V. 19: „Au călătorit împreună”, câte odată soț și soție călătoresc împreună. Două surori spre a-și câștiga existența, călătoresc împreună la un oraș. Câte odată văduva și copilul călătoresc împreună; foarte rar întâlnim însă, călătorind în viață, o soacră și o noră.

V. 19: „Și când au intrat în Betleem”, ce deosebire mare! Naomi părăsește Betleemul în floarea plină a tinereții, cu un soț și doi copii. Acum, după 10 ani, se întoarce cu mâinile goale. A fost o străină într-o țară străină. Ne mirăm de ce a vrut să se întoarcă în țara și în orașul ei de naștere?

Ea e acum o gârbovă, cu părul cărunt. Femeile care o cunoscuseră, se uită la ea cu mirare și se întrebă: „Naomi este aceasta?”

NAOMI, CALATOARE, CARE SE INTOARCE.

Căminul pentru ea a fost ca un cort a cărei cortină a fost ruptă din mâhnire și moarte. Cu câtă bucurie se întoarce la Betleem, fiindcă e vechea ei casă! Cine nu vrea să moară în țara lui? Chiniezii trimit trupurile lor moarte în China, ori unde s'ar afla.

NAOMI, O CALATOARE DORITOARE DE DUMNEZEU.

Obosită de călătorie, încălțată cu sandale, se întoarce la orașul sfințit prin credința părinților săi.

N'A UITAT PE DOMNUL INTR'O ȚARA STRAINA.

Ea a trăit o viață devotată, încât Rut a declarat: „Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu”. Aceste cuvinte erau mărturisirea frumoasă a lui Rut la biruința ei asupra idolilor, la influența personală a

altora. Rut a zis: „Dumnezeul tău!” Ea n'a zis: „Dumnezeul poporului tău”. Aceasta arată că Naomi a simțit pe Dumnezeu, ca Dumnezeu ei personal.

ACEASTA FEMEIE A LUPTAT LUPTA BUNA A VIETII.

Cât de bravă și nobilă a fost această Femeie și-au pus întrebarea: „Naomi este aceasta?” N'a mai rămas pe fața ei frumusețea tinereții, dar au rămas trăsăturile unui caracter nobil și experiența mare.

Un creștin tânăr pleacă în călătoria vieții. Armătura lui e nouă și strălucitoare. Insufletirea e mare. Peste câțiva ani prietenii lui întrebă: „Naomi este aceasta?” Poate viziunile lui nu sunt așa de strălucitoare. Poate el arată ceva din oboseala lui. Câte lupte a avut în urma lui! De multe ori a fost aproape învins. Dar aruncându-se cu totul spre Domnul, creștinul trebuie să spună: „Prin harul lui Dumnezeu eu sunt ceea ce sunt!”

Să privim la inima aceea obosită. Luther este acesta? Priviți la spiritul acela fără credințioșie: „Petru este acesta?” Priviți la soldatul acela zdrobit: „Pavel este acela?” Dar Domnul este cu toți

„Cu mâinile goale”. Intr'adevăr, în cuvinte omenești, Naomi a fost cu mâinile goale. Nu-mi mai ziceți „Naomi”. Cuvântul și-a pierdut însemnătatea. Ziceți-mi mai bine, „Mara”, căci viața mea este de amărăciune. Căci ea știuse că Cel Atotputernic o întristase. N'a avut versetul din Evrei 12:6, care să-i spună: „Pe cine iubește Domnul, îl și mustră”. De altă parte, o admirăm că recunoaște mâna lui Dumnezeu, în toate întâmplările din viața sa. Chiar și în necazuri.

NAOMI, O CALATOARE, STRĂMOAȘA LUI ISUS.

În prima parte a vieții divine, ni se prezintă o scenă frumoasă; îngerii, cân-

tările, o mamă tânără, prima vizită la templu, misiune frumoasă, putere, milă, minuni, predici.

Dar să vedem seara vieții divine: o sală de judecată, strigătele mulțimii „răstignește-L”, o umbră căzută. Simon cu o cruce și o cunună de spini. El e scuipat. Pălmuț. Măinile și picioarele pironite. Iată omul! Femeile au întrebat: „Naomi este aceasta?” Iar noi întrebăm: „Isus este acesta?” El este acela a cărui față dulce era în iesle? Da, El este! Domnul nostru suferind, părăsit, murind! Dar El a mișcat inima lumii!

Aceasta este asemănarea dintre Isus și strămoșa sa Naomi. Și dacă acesta a fost sfârșitul vieții Domnului și Mântuitorului nostru, să-I fim mulțumitori pentru că, măcar în mică parte, ne asemănăm cu El.

Să încercăm să fim o slabă asemănare a Sa. În călătoria vieții vom întâlni momente fericite, pe cari să încercăm a le prețui. Pentruca, mai târziu să ne aducem aminte cu bucurie de aceste zile și să le numim: „Am fost în belșug”.

În ciuda tuturor greutăților, să lăsăm ca credința noastră să strălucească printre norii negrii ai încercărilor.

Să încercăm să facem acest serviciu umil pe care l-a făcut Naomi. Deși este uitată de condeiul scriitorului și e lipsită din schița predicatorului, totuși influența ei a fost mare în viață.

Serviciul nostru va putea fi uitat, sau desconsiderat de mulți, dar influența pe care o vom lăsa în viețile acelor cu care venim în legătură, nu va putea sta ascunsă. Lucrul nostru va putea fi disprețuit, dar o viață adevărată va fi prețuită.

Să luăm de tovarăși de cale, în necunoscutul spre care mergem, dar unde ne cheamă glasul Său, aceste trei calități ale Naomei: „Credința deplină, răbdarea îndelungă și iubirea neprefăcută”.

FAPTE, PILDE SI IDEI

Predicând pe stradă

Un lord englez mergea spre biserica la Spurgeon, dornic să-l asculte predicând. Pe drum se opri o clipă la un colț de stradă, ca să asculte pe un predicator care vorbea mulțimii adunată, după cum e obiceiul în țările apusene. Acesta era un muncitor simplu, dar cu darul vorbirii, plin de râvnă și căldură pentru Evanghelia pe care o predica. Lordul mărturisii mai târziu, că simte un deosebit respect și prețuiește mult pe marii predicatori dela amvoane, dar n'a putut să uite, cu trecerea anilor, cuvintele celui mic serv al Domnului: „Nam studiat niciodată la vreun seminar, dar am fost la Calvar”. Să predici oamenilor muritori pe un Mântuitor răstignit, înviat și înălțat, însemnează să-i câștigi pentru mântuire. Și atunci noi avem asigurarea din partea Domnului, că Cuvântul Său nu se va întoarce gol la El. (Isaia 55:11).

Intr'adevăr fericită

Domnișoara Rockefeller, fiica vestitului milionar american, a fost întrebată de cineva: „Dvoastră desigur că sunteți foarte fericită și invidiată de atâtea femei, nu-i așa?” „Fericită?”, întrebă ea, „se poate oare fericirea cumpăra cu bani? Nu sunt multe lucruri cari ne fac nefericiți și pe cari nu-i putem schimba în fericire prin bani? Nu, eu nu sunt fericită și puteți să spuneți acest lucru și tuturor acelor cari ziceți că mă invidiază”. Poporul intr'adevăr fericit este numit în Psalmul 144:15.

Diamantul

Diamantul „Cullian”, cel mai mare din câte există, a fost descoperit în anul 1905, în Pretoria. Valorează 3021 carate, are cam 1 cm. lungime, jumătate metru înălțime și cam 30 cm. lățime. Inchipueți că ar fi acest diamant în mâinile tale. Prin valoarea ei, ea ar mări averile tale din ce în ce mai mult, încât ar cuprinde, dela o vreme, toată lumea. Ce ai câștiga tu omule, dacă ai avea toată lumea în stăpânire și ti-ai pierde sufletul?

Lângă Dumnezeu

Un copil mic avea obiceiul să se ducă în biroul tatălui său pentru a petrece timpul cu el. Intr'o zi, tatăl era ocupat cu studiile sale, când auzi o slabă bătaie în ușă. „Intră”, zise el. Copilul intră și tatăl îl întrebă imediat: „Ce dorești Ionel, azi sunt foarte ocupat”. „Nu doresc altceva, tată, decât să stau cu d-ta” Copilul se așează liniștit într'un colț al odăii și rămase acolo lângă tatăl său.

Oare Dumnezeu nu e Tatăl copiilor

Săi? Pentru ce venim noi la El numai cu cereri și rugăminti fără slășit? E atât de liniștitor și fericit acel timp din viață, când stăm la picioarele Tronului, ascultând în liniște vocea blândă și plină de iubire a Creatorului și Mântuitorului nostru. Lui I se cuvine laudă, căci cele de cari avem trebuință, El le știe și ni le dă din belșug. Să ne găsim timp în care să stăm aproape de Domnul și atunci inima noastră se va umple de liniște și pace dumnezeiască.

O alegere

Un nobil german a dat odată o masă mare în cinstea prietenilor săi. La sfârșitul mesei, el se sculă și, privind pe toți oaspeții săi, zise: „Dacă Dumnezeu m'ar lăsa să mă bucur de plăcerile acestei vieți timp de 100 de ani, atunci poate să-Și (ină veșnicia pentru El”. Oare nu mulți oameni din timpul nostru gândesc la fel?

Ce mare deosebire este între această alegere și cea a lui Moise! (Ebrei 11:25).

Oglinda spartă

O fată tânără avea o oglindă. De câte ori se uita în ea, bucuria ei nu avea margini, căci oglinda răsfrângea frumu-

selea și frăgezimea feței sale. Dar anii au trecut, obrazii s'au ofilit și, Lais uitându-se în oglinda ei, se mânie foarte și o sparge, căci ea arăta sbârșiturile feței sale îmbătrânite. Avem și noi fiecare câte o oglindă în viața noastră sufletească. Ea ne arată așa de tămurit slăbiciunile noastre. Dar mulți dintre noi tocmai din cauza aceasta, spargem oglinda minunată, neingăduind să ne arate că suntem mai răi decât ne-am făcut noi părerea despre noi înșine. Ar trebui în unălință să strigăm către Domnul, ca psalmistul Ps. 26:2.

Parabolă brahmană

Un brahman a asemănat pe misionarii creștini cu un arbore, numit mangoșier. Acesta crește, înfloreste și aduce roadă. Pentru sine? Nu, pentru cei flămânzi. Zi de zi arborele e acoperit de nisip și pietre. Frunzele sale se sfășie și crengile sale se rup. Se distruge pomul? Ia anul viitor nu mai aduce roadă? Ba da. Anul viitor e mai mult încărcat cu fructe ca oricând. La fel sunt și misionarii creștini, zise brahmanul. Acei cari sunt mai prigoniți, acei predică mai cu putere Cuvântul lui Dumnezeu.

DELA UNIUNE

Mai mulți frați ne-au rugat să le dăm lămuriri cu privire la așa numiții „baptiști liberi (independenți)”. Aceasta e o sectă nouă, care nu e de credința noastră baptistă, dar cari și-au luat acest nume de „baptiști liberi (independenți)” ca să ducă în rălăcire pe unii frați. Sub această sectă se ascund o parte din pen-tecostali. Uniunea, comunitățile și bisericile baptiste din țară n'au niciun fel de legătură cu această sectă. Credem că frații vor face bine dacă se vor păzi de astfel de oameni.

Răspundem din nou la scrisorile mai multor frați, că Uniunea Baptistă face tot ce poate în cadrele legilor, pentru libertatea cultului nostru. Avem speranță că noul guvern al Renașterii Naționale, alecătuit potrivit Inaltei Înțelepciuni a M. S. Regele Carol II și cu interesele superioare ale țării, — va lua în considerare plângerile juste ale cetățenilor de religie baptistă și le va satisface. Frații să nu înceteze a se ruga lui Dumnezeu pentru Tron și Patrie, și pentru cei ce au sarcina grea astăzi de a interveni pentru libertatea noastră.

Indată ce vom avea noutăți bune în această privință, le vom comunica întregi frațietății.

INFORMAȚIE

Comunitatea Baptistă Română din Ploiești, aduce la cunoștința frațietății, că Sfetcu Constantin și soția lui, Maria C. Sfetcu, nu mai sunt membri ai confesiunii baptiste și, ca atare, nu se mai pot bucura de drepturile de membru, în nici una din bisericile baptiste.

Ministerul căilor ferate din Cehoslovacia, face de cunoscut că, cu începere dela 15 Mai, se vor pune în circulație trenuri cu roți de cauciuc pe o linie principală din țară. Aceste trenuri vor avea o viteză de 120 km. pe oră.

Nou!

Cântările Sionului

Cu peste 660 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 60, 70 și 80 lei bucata.

Cei ce comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 10 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela

Depozitul de Literatură Creștină,

Arad, Strada Fabricii No. 20.